

1 Čo znamenajú pojmy „výživné“ a „vyživovacia povinnosť“ v praxi? Ktoré osoby majú povinnosť platiť výživné inej osobe?

Výživné je povinnosť prispievať na náklady na živobytie oprávneného na výživné. Povinnosť platiť výživné vyplýva z pokrvných príbuzenských vzťahov, nepokrvného príbuzenstva a (predošlého) manželského zväzku.

Ktoré osoby musia platiť výživné inej osobe:

- rodičia deťom,
- deti rodičom,
- rozvedený manžel druhému manželovi (bývalému registrovanému partnerovi).

Vyživovacia povinnosť, ktorá medzi manželmi existuje počas manželstva, pokračuje aj po zániku manželstva. V rámci rozsudku o rozvode alebo neskoršieho rozsudku môže súd na ťarchu jedného z bývalých manželov priznať výživné druhému bývalému manželovi, ktorý nemá dostatočný príjem na pokrytie svojich nákladov na živobytie (a nemožno odôvodnene očakávať, že takýto príjem nadobudne), ak o to tento manžel požiada. Pri stanovení výživného sudca prihliada na potreby jedného bývalého manžela a na prostriedky (finančné zdroje) druhého bývalého manžela. Úlohu môžu zohrávať aj nefinančné faktory, ako napríklad trvanie manželstva alebo trvanie spolužitia. Ak súd neurčí lehotu vyživovacej povinnosti, vyživovacia povinnosť sa automaticky skončí po 12 rokoch. Súd môže rozhodnúť o predĺžení tejto lehoty na žiadosť bývalého manžela, ktorý požaduje výživné, ak sa tento manžel nachádza v obzvlášť zložitej finančnej situácii. Po krátkom (nie dlhšom ako 5-ročnom), bezdetnom manželstve lehota vyživovacej povinnosti vo všeobecnosti nepresiahne dĺžku trvania samotného manželstva.

To isté platí aj pre výživné medzi bývalými registrovanými partnermi.

Bývalí manželia môžu vo veciach výživného uzatvárať mimosúdne dohody. Takéto dohody sú väčšinou ustanovené v rozvodovej zmluve. V praxi súd takúto zmluvu potvrdí vo svojom rozvodovom rozsudku. Potvrdenie súdom poskytuje oprávnenému na výživné väčšiu právnu istotu.

Iné kategórie vyživovacej povinnosti sa uvádzajú ďalej.

Manželia/registrovaní partneri

Obaja manželia a registrovaní partneri musia, okrem výnimočných prípadov, prispievať na výdavky domácnosti. V predmanželskej alebo partnerskej zmluve sa v tejto súvislosti môžu dohodnúť aj inak.

Biologický otec/životný partner matky

Biologický otec dieťaťa má povinnosť platiť výživné na dieťa, ktorého je otcom (a ktoré neuznal), pokiaľ dieťa nie je v zákonomnom rodinnom vzťahu s týmto mužom či s nejakým iným mužom (inými slovami, kým dieťa nemá zákonného otca). Tá istá povinnosť sa vzťahuje aj na životného partnera matky, ktorá súhlasila s aktom, ktorý mohol viesť k splodeniu dieťaťa.

Striedavá výchova

Nerodič, ktorý má striedavú výchovu spoločne s rodičom, má vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu (článok 1:253w Občianskeho zákonníka). Vyživovacia povinnosť pokračuje do 21. roku dieťaťa, keď sa striedavá výchova končí, keďže dieťa dosiahlo plnoletosť.

V ktorých prípadoch?

Povinnosť platiť výživné vo všeobecnosti vzniká len v prípade, ak je oprávnený na výživné v núdzi. Za osobu v núdzi sa považuje osoba, ktorá nemá dostatočný príjem na to, aby sa o seba mohla sama postarať, pričom nemožno odôvodnene očakávať, že takýto príjem sama nadobudne.

Výnimka

Výnimkou z tohto pravidla je prípad vyživovacej povinnosti rodičov a biologických otcov voči svojim maloletým deťom a voči mladým dospelým deťom (do veku 21 rokov). V týchto prípadoch sa vyživovacia povinnosť uplatní aj v prípade, ak oprávnení na výživné nie sú v núdzi.

2 Do akého veku môže dieťa poberať výživné? Existujú odlišné predpisy týkajúce sa výživného, ktoré sa vzťahujú na maloleté a dospelé osoby?

V prípade detí vo veku do 18 rokov (maloletých detí) musia rodičia uhrádzať náklady na starostlivosť a výchovu. Ide o náklady na živobytie a iné náklady spojené s výchovou dieťaťa, ako je napríklad vzdelanie a voľnočasové aktivity. Rodičia sú povinní uhrádzať náklady na starostlivosť a výchovu v závislosti od svojich prostriedkov. Táto povinnosť platí aj v prípade, že má dieťa vlastné prostriedky a/alebo príjem.

V prípade detí vo veku 18, 19 a 20 rokov („mladých dospelých“) sú rodičia zodpovední za uhradenie nákladov na živobytie a vzdelanie. Náklady na živobytie a vzdelanie majú rovnaký význam ako náklady na starostlivosť a výchovu počas detstva. Táto vyživovacia povinnosť je nezávislá od potreby oprávneného na výživné.

Pre túto kategóriu detí zároveň existuje rozšírená vyživovacia povinnosť, a to aj v prípade, že majú vlastný príjem zo zamestnania, vlastnia majetok, alebo ak uzatvorili manželstvo. Na základe vlastných príjmov dieťaťa sa však určuje rozsah jeho potreby výživného.

V prípade detí vo veku 21 rokov a starších majú rodičia vyživovaciu povinnosť iba vtedy, ak je dieťa v núdzi a ak nie je schopné postarať sa samo o seba, napríklad ak je dieťa telesne alebo duševne postihnuté.

3 Mám podať návrh na určenie výživného na príslušný orgán alebo na súd? Aké sú hlavné prvky tohto postupu?

Sumu výživného, ktorú musí povinný na plnenie výživného platiť, môžu určiť samotné strany a stanoví ju dohoda alebo môže byť určená rozhodnutím súdu. V kontexte konania o rozvod manželstva je súd často požiadaný aj o rozhodnutie o výživnom pre bývalého manžela alebo o výživnom na dieťa.

4 Je možné podať návrh v mene príbuzného (ak áno, ktorý stupeň príbuznosti) alebo dieťaťa?

Nie: žiadosť musí predložiť právnik oprávneného na výživné. Oprávnení na výživné nemôžu predložiť žiadosť bez právnik. Maloleté dieťa zastupuje jeho zákonný zástupca (zvyčajne rodič).

5 Ak chcem podať návrh na začatie súdneho konania, ako zistím, ktorý súd je príslušným súdom?

Rozlišuje sa medzi medzinárodnou právomocou (má právomoc holandský súd?) a vnútornou právomocou (ktorý holandský súd má právomoc?).

Medzinárodná právomoc v rámci Európskej únie

Pokiaľ ide o medzinárodnú právomoc holandského súdu, v kontexte Európskej únie sa uplatňuje tzv. „nariadenie Brusel I“. Toto nariadenie obsahuje pravidlá týkajúce sa právomoci súdov vo veci nároku na výživné.

Podľa článku 2 tohto nariadenia oprávnený na výživné (navrhovateľ) v zásade predvoláva povinného na plnenie výživného (odporcu), ktorý má bydlisko v Holandsku, pred holandský súd.

Nariadenie Brusel I obsahuje aj alternatívne pravidlo vo vzťahu k vyživovacej povinnosti. V článku 5 ods. 2 sa uvádza, že odporca s bydliskom na území členského štátu môže byť predvolaný v inom členskom štáte, a to:

pred súd miesta, kde má oprávnený na výživné bydlisko alebo obvyklý pobyt,

alebo ak ide o dodatočnú požiadavku spojenú s konaním o rodinnom právnom stave osoby, t. j. pred sudcom rozvodového súdu alebo napríklad pred sudcom rozhodujúcim o príbuzenstve, pred súd, ktorý má v tejto veci právomoc, ak sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa prvej odrážky môže oprávnený na výživné s bydliskom v Holandsku predvolať povinného na plnenie výživného s bydliskom napríklad vo Francúzsku na súd v Holandsku, ktorý má medzinárodnú právomoc podľa článku 5 ods. 2. Právomoc má súd v mieste bydliska navrhovateľa.

Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť v rámci Európskej únie, od 18. júna 2011 je účinné nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti,

Pravidlá týkajúce sa právomoci obsiahnuté v nariadení o výživnom sú vo všeobecnosti v súlade s nariadením Brusel I. V zmysle tohto všeobecného pravidla má v otázkach výživného právomoc súd miesta obvyklého pobytu odporcu alebo oprávneného na výživné. Na rozdiel od nariadenia Brusel I sa v prípade uplatňovania nariadenia o výživnom neuplatňuje požiadavka, podľa ktorej musí byť miesto obvyklého pobytu odporcu na území členského štátu.

Medzinárodná právomoc mimo Európskej únie

Pokiaľ ide o medzinárodnú právomoc holandského súdu mimo kontextu Európskej únie, uplatňujú sa tieto ustanovenia: Ak niektorá zo strán (či už oprávnený na výživné alebo povinný na plnenie výživného) žije mimo Európskej únie, uvedené nariadenie „Brusel I“ nie je uplatniteľné a holandský súd odvodzuje svoju právomoc od Občianskeho súdneho poriadku (*Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering*). Podľa neho je holandský rozvodový súd oprávnený rozhodnúť o prechodných opatreniach, pokiaľ ide o rozvod alebo doplnkové ustanovenia, ako napríklad výživné alebo pokračovanie obývania domácnosti manželov. Holandský súd má preto právomoc rozhodnúť o samostatnej žiadosti o výživné, ak buď navrhovateľ alebo jedna či viacero príslušných strán uvedených v žiadosti žije v Holandsku, alebo ak prípad inak dostatočne súvisí s právnym systémom Holandska, ak sa strany rozhodnú, že právomoc bude mať holandský súd, alebo ak sa príslušná strana dostaví v priebehu konania pred súd a nenamieta absenciu právomoci.

Vnútorá právomoc

Pokiaľ ide o vnútornú právomoc holandského súdu, pre typ súdu (všeobecný súd, odvolací súd, Najvyšší súd Holandska) platí pravidlo, že v prípadoch výživného má právomoc všeobecný súd. V Občianskom súdnom poriadku sa stanovuje, ktorý všeobecný súd má právomoc. Právomoc má všeobecný súd v mieste bydliska navrhovateľa (jedného z navrhovateľov) alebo jednej z príslušných strán uvedených v žiadosti, alebo v prípade, že neexistuje miesto bydliska niektorej z týchto strán, je to súd v mieste skutočného bydliska jednej z nich.

6 Musím ako navrhovateľ podať návrh na súd prostredníctvom tretej osoby (napr. právneho zástupcu, ústredného alebo miestneho orgánu atď.)? Ak nie, aký postup sa uplatňuje?

Žiadosť o určenie, zmenu alebo ukončenie výživného musí predložiť právnik. Právnik zastupuje navrhovateľa počas pojednávania. Mená a adresy právnikov sú uvedené na webovom sídle [národnej advokátskej komory](#).

Existuje [Spoločnosť rodinných právnikov a mediátorov pre rozvody](#), ktorej členovia sa okrem iného špecializujú na rozvody a výživné. Zaoberajú sa aj mediáciou rozvodov a všetkých súvisiacich záležitostí.

7 Som povinný zaplatiť poplatky za začatie súdneho konania? Ak áno, aká je ich pravdepodobná výška? Ak nemám dostatočné finančné prostriedky, môžem získať právnu pomoc na pokrytie trov konania?

Za súdne konanie sa musí zaplatiť príspevok na náklady spojené s výkonom spravodlivosti. Ide o poplatok súdu. Okrem toho vzniknú náklady na právnika a súdneho úradníka.

Ak účastník konania nie je schopný (v plnej výške) uhradiť náklady na právnika, za určitých podmienok môže mať nárok na právnu pomoc. Ide o tzv. „prípád súdnej pomoci“ Časť nákladov uhradí orgán verejnej moci a účastník konania zaplatí tzv. osobný príspevok. Výška tohto „osobného príspevku“ závisí od príjmu a finančných prostriedkov účastníka konania. Právnu pomoc prideluje [Rada pre právnu pomoc](#). Účastník konania musí podať žiadosť o poskytnutie právnej pomoci rade, ktorá má právomoc (= právomoc odvolacieho súdu) v oblasti, kde sídli právnická kancelária. V praxi žiadosť často podáva právnik, ak bol oslovený už pred podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci.

Okrem toho je potrebné predložiť „Vyhlásenie o príjme a majetku“ (ktoré poskytne obecný úrad v mieste bydliska). Toto vyhlásenie sa spolu so žiadosťou zasiela Rade pre právnu pomoc, ktorá preskúma, či má účastník konania nárok na právnu pomoc. Ak sa nárok potvrdí, rada vydá doklad o nároku na právnu pomoc. V takýchto prípadoch sa znižuje aj súdny poplatok.

Nárok na právnu pomoc sa vzťahuje aj na prípady cezhraničných sporov, t. j. ak má žiadateľ bydlisko inde ako v Holandsku. Tento nárok sa stanovuje v [smernici o cezhraničnej právnej pomoci](#). O právnu pomoc možno požiadať s odvolaním sa na články 23A až 23K zákona o právnej pomoci (*Wet op de rechtsbijstand*) prostredníctvom Rady pre právnu pomoc so sídlom v Haagu a s použitím štandardného formulára uvedeného v prílohe k tejto smernici, ktorý je pre všetky členské štáty rovnaký.

V prípade potreby môže [Rada pre právnu pomoc](#) poskytnúť pomoc pri výbere právnika. Adresa rady sa uvádza v odpovedi na otázku 14.2.

8 Aký druh výživného súd pravdepodobne prizná? Ako sa vypočítava výška výživného? Ak sa zmenia životné náklady alebo rodinné pomery, môže byť rozhodnutie súdu o výživnom zmenené? Ak áno, ako (napr. systémom automatickej indexácie)?

Súd vo svojom rozhodnutí prihliada na potreby osoby, ktorá žiada o výživné alebo ktorá je jeho príjemcom, a na prostriedky (finančné zdroje) osoby, ktorá má platiť alebo platiť výživné. Potreby a prostriedky sú relatívnymi pojmami. Súd má istú mieru voľnosti pri rozhodovaní podľa podmienok konkrétneho prípadu. V rámci súdnictva sa vytvorili isté usmernenia (tzv. normy *Trema*), ktoré však pre súd nie sú záväzné.

Pre rozhodnutie súdu sú dôležité tieto príjmy a výdavky:

príjem zo zamestnania,

príjem z vedľajšieho zamestnania,

študijné granty,

dávky,

dôchodok,

príjem z nájmu a podnájmu,

úroky a iné príjmy z majetku,

príspevky na domácnosť od iných osôb, ktoré sú súčasťou spoločnej domácnosti, existujúce možnosti zvýšenia príjmu (schopnosť zárobku),

výkaz majetku,

platby nájomného,

splátky hypotéky a úrokov, ako aj pevné poplatky. Musí sa uviesť aj doposiaľ nesplatená časť hypotéky.
poistné zmluvy,
potrebné pravidelné cestovné náklady,
finančné záväzky voči iným,
náklady na osobitnú zdravotnú starostlivosť týkajúcu sa oprávneného na výživné a/alebo jeho rodinných príslušníkov,
výdavky spojené s vytváraním príjmu,
akékoľvek výkazy dlhov.

Zákonná indexácia

Ministerstvo spravodlivosti každoročne určí percento, o ktoré sa zo zákona zvýši výživné určené súdom alebo výživné stanovené dohodou. Pri výpočte tohto percentuálneho nárastu ministerstvo zohľadňuje vývoj miezd v podnikateľskej komunite a vo verejnej správe a vývoj miezd v iných sektoroch. Percento indexácie sa zverejňuje v *Staatscourant* [holandskom úradnom vestníku].

Existuje niekoľko výnimiek z tejto automatickej úpravy výživného. Strany alebo súd môžu vylúčiť zákonnú indexáciu alebo stanoviť alternatívnu metódu indexácie.

9 Ako a komu sa vypláca výživné?

Výživné pre bývalých manželov sa vypláca priamo oprávnenému na výživné. Platby výživného určené súdom pre maloleté deti sa vyplácajú priamo rodičovi (alebo poručníkovi), ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti.

10 Ak príslušná osoba (osoba povinná na plnenie výživného) neplatí výživné dobrovoľne, ako ju možno k tomu donútiť?

Ak je vyživovacia povinnosť určená súdnym rozsudkom a povinný na plnenie výživného sa dostane do omeškania s platbou výživného pre partnera alebo dieťa, splnenie povinnosti možno presadiť prostredníctvom **Národnej kancelárie pre výber platieb výživného** (LBIO) v Rotterdame. Splnenie vyživovacej povinnosti môže zabezpečiť aj súdny úradník. Ak neexistuje súdne rozhodnutie, prípad sa musí predložiť na súd, pričom je potrebné zastúpenie právnikom.

11 Opíšte prosím stručne prípadné obmedzenia výkonu, najmä normy na ochranu dlžníka a premlčacie alebo prekluzívne lehoty vo vašom systéme.

V prípade zrážok z dávok alebo zo mzdy sa musí zohľadniť prah, ktorý nie je možné zaťažiť zrážkami. Lehota na mesačné platby výživného je 5 rokov. Ak existuje rozsudok, v ktorom sú zaznamenané nedoplatky na výživnom, t. j. ak v skutočnosti bola uvedená pevná suma, lehota je 20 rokov. S cieľom predísť zániku pohľadávky, je nutné prerušiť lehotu vyplácania výživného.

12 Existuje nejaká organizácia alebo správny orgán, ktorá mi môže pomôcť pri vymáhaní výživného?

V prípade nedoplatkov na výživnom na dieťa a/alebo partnera je príslušným orgánom **Národná kancelária pre výber platieb výživného** (LBIO).

Oprávnenie konať musí mať LBIO od oprávneného na výživné. LBIO môže v prípade potreby vyberať výživné prostredníctvom exekúcie. Môže napríklad pristúpiť k zrážkam zo mzdy a dávok alebo k predaju nehnuteľného alebo hnutelného majetku povinného na plnenie výživného.

Využitie služieb LBIO je pre oprávneného na výživné bezplatné v prípade, ak majú obe strany bydlisko v Holandsku. Po prijatí žiadosti o výber výživného sa najskôr obe strany pokúsia predísť takémuto spôsobu výberu, ktorý by bol spojený s úhradou poplatku, a to prostredníctvom krátkej mediácie a/alebo poskytnutia vysvetlenia. Tento postup je úspešný v asi troch štvrtinách prípadov. Ak však LBIO prevezme výber výživného, náklady na vymáhanie uhradí LBIO povinný na plnenie výživného. LBIO si za výber výživného účtuje poplatok. Tento poplatok je vo výške 15 % mesačných dlžných súm a nedoplatkov na výživnom. Náklady na exekúciu sa takisto vymáhajú od povinného na plnenie výživného.

13 Môžu subjekty (vládne alebo súkromné) úplne alebo čiastočne plniť vyživovaciu povinnosť namiesto osoby povinnej na plnenie výživného?

Napriek tomu, že LBIO je verejnoprávna inštitúcia, neposkytuje preddavky na výživné. Orgán verejnej moci tak môžu urobiť v prípade výživného na dieťa alebo právnej pomoci.

14 Ak som v Slovenskej republike a osoba povinná na plnenie výživného má bydlisko v inej krajine:

14.1 Môže mi orgán štátnej správy alebo súkromná organizácia v Slovenskej republike poskytnúť pomoc?

LBIO má úlohy aj v oblasti medzinárodného výberu výživného. Tieto úlohy vyplývajú z nariadení a dohôv, ktorých je Holandsko zmluvnou stranou. Holandsko je zmluvnou stranou Dohovoru OSN o vymáhaní výživného v cudzine, ktorý bol podpísaný 20. júna 1956 v New Yorku. Ide o dohovor o vzájomnej právnej pomoci, ktorého cieľom je uľahčiť získavanie výživného v medzinárodných prípadoch. Dohovor na tieto účely vytvoril systém odosielacích a prijímacích orgánov, ktoré pomáhajú oprávnenému na výživné pri vymáhaní pohľadávok na výživné. LBIO je odosielacím a prijímacím orgánom pre Holandsko.

Ktokoľvek s bydliskom v Holandsku, kto má problémy s výberom výživného od povinného na plnenie výživného, ktorý má bydlisko v zahraničí (t. j. v krajine, ktorá je zmluvnou stranou uvedeného newyorského dohovoru), sa môže odvolať na tento newyorský dohovor. Dohovor sa týka nielen výživného na dieťa, ale aj výživného pre partnera.

Od 1. augusta 2014 je platný Dohovor z 23. novembra 2007 o medzinárodnom vymáhaní výživného na deti a iných členov rodiny medzi Európskou úniou (okrem Dánska) a ďalšími zmluvnými štátmi. Okrem členských štátov EÚ je tento dohovor platný aj v Albánsku, Bosne a Hercegovine, Nórsku a na Ukrajine. Pokiaľ ide o vzťahy medzi členskými štátmi EÚ, prednosť má nariadenie týkajúce sa vyživovacej povinnosti (nariadenie (ES) č. 4/2009).

Na deti do 21 rokov sa vzťahuje haagsky dohovor o výživnom. Uplatnenie dohovoru možno rozšíriť aj na iných členov rodiny, ak oba príslušné zmluvné štáty prijímú vyhlásenie v tomto zmysle.

Na využitie služieb LBIO je potrebné predložiť žiadosť o **výber medzinárodného výživného**. Túto žiadosť je možné stiahnuť z webového sídla **LBIO**.

Činnosti, ktoré vykonáva LBIO a samotné zahraničné inštitúcie v kontexte newyorského dohovoru a zmluvy so Spojenými štátmi americkými, sú v zásade bezplatné. Náklady môžu vzniknúť v súvislosti so súdnym konaním v zahraničí alebo vymáhaním výživného.

14.2 Ak áno, ako je možné kontaktovať príslušný orgán štátnej správy alebo súkromnú organizáciu?

V prípade výživného na dieťa a partnera:

Národná kancelária pre výber platieb výživného (**LBIO**)

Postbus 8901

3009 AX Rotterdam.

V prípade právnej pomoci:

Raad voor Rechtsbijstand,

Postbus 450

2501 AE The Hague

Telefónne číslo: +31703701414.

V prípade právnej pomoci v cezhraničných prípadoch:

Raad voor Rechtsbijstand

Regiokantoor Den Haag

attn: Jan Ouwehand

Laan van Meerdervoort 51B
2517 AE The Hague
Tel: 0031(0)88 787 1320
e-mail: j.ouwehand@rvr.org.

15 Ak som v inej krajine a osoba povinná na plnenie výživného je v Slovenskej republike:

15.1 Môžem podať návrh priamo orgánu štátnej správy alebo súkromnej organizácii v tomto členskom štáte?

Na žiadosť oprávnených na výživné, ktorí majú bydlisko v zahraničí, LBIO takisto vyberá výživné od povinných na plnenie výživného s bydliskom v Holandsku. Ak si chce oprávnený na výživné, ktorý je v inom členskom štáte, uplatniť pohľadávku na výživné od povinného na plnenie výživného s bydliskom v Holandsku, môže sa odvolať na systém dohovoru. Následne sa musí obrátiť na odosielajúci orgán vo svojej krajine, ktorý sa potom obráti na prijímajúci orgán v Holandsku (LBIO). Prijímajúci orgán následne vykoná potrebné opatrenia na získanie výživného.

15.2 Ak áno, ako je možné kontaktovať uvedený orgán štátnej správy alebo súkromnú organizáciu a aký typ pomoci mi môžu poskytnúť?

Kontaktné údaje sú uvedené v odpovedi na otázku 14.2.

16 Je tento členský štát viazaný Haagskym protokolom z roku 2007?

Áno.

17 Ak tento členský štát nie je viazaný Haagskym protokolom z roku 2007, ktoré právo sa použije na pohľadávky na výživné podľa jeho predpisov medzinárodného práva súkromného? Ktoré sú zodpovedajúce predpisy medzinárodného práva súkromného?

Neuplatňuje sa.

18 Aké sú pravidlá prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných prípadoch v rámci EÚ podľa štruktúry kapitoly V nariadenia o vyživovacej povinnosti?

Za súdne konanie sa musí zaplatiť príspevok na náklady spojené s výkonom spravodlivosti. Ide o poplatok súdu. Okrem toho vzniknú náklady na právnik a súdneho úradníka. Ak účastník konania nie je schopný (v plnej výške) uhradiť náklady na právnik, za určitých podmienok môže mať nárok na právnu pomoc. Ide o tzv. „prípád súdnej pomoci“ Časť nákladov uhradí orgán verejnej moci a účastník konania zaplatí tzv. osobný príspevok. Výška tohto „osobného príspevku“ závisí od príjmu a finančných prostriedkov účastníka konania.

Právnu pomoc prideluje Rada pre právnu pomoc. Účastník konania musí podať žiadosť o poskytnutie právnej pomoci rade, ktorá má právomoc (= právomoc odvolacieho súdu) v oblasti, kde sídli právnická kancelária. V praxi žiadosť často podáva právnik, ak bol oslovený už pred podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Okrem toho je potrebné predložiť „Vyhlásenie o príjme a majetku“ (ktoré poskytne obecny úrad v mieste bydliska). Toto vyhlásenie sa spolu so žiadosťou zasiela Rade pre právnu pomoc, ktorá preskúma, či má účastník konania nárok na právnu pomoc. Ak sa nárok potvrdí, rada vydá doklad o nároku na právnu pomoc. V takýchto prípadoch sa znižuje aj súdny poplatok. Nárok na právnu pomoc sa vzťahuje aj na prípady cezhraničných sporov, t. j. ak má žiadateľ bydlisko inde ako v Holandsku. Tento nárok sa stanovuje v smernici o cezhraničnej právnej pomoci. O právnu pomoc možno požiadať s odvolaním sa na články 23A až 23K zákona o právnej pomoci prostredníctvom Rady pre právnu pomoc so sídlom v Haagu a s použitím štandardného formulára uvedeného v prílohe k tejto smernici, ktorý je pre všetky členské štáty rovnaký. V prípade potreby môže Rada pre právnu pomoc poskytnúť pomoc pri výbere právnik.

19 Aké sú opatrenia, ktoré prijíma tento členský štát, aby zabezpečil fungovanie aktivít opísaných v článku 51 nariadenia o vyživovacej povinnosti?

Podľa článku 51 nariadenia sa nevykonali žiadne zmeny.

Posledná aktualizácia: 01/10/2019

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.